

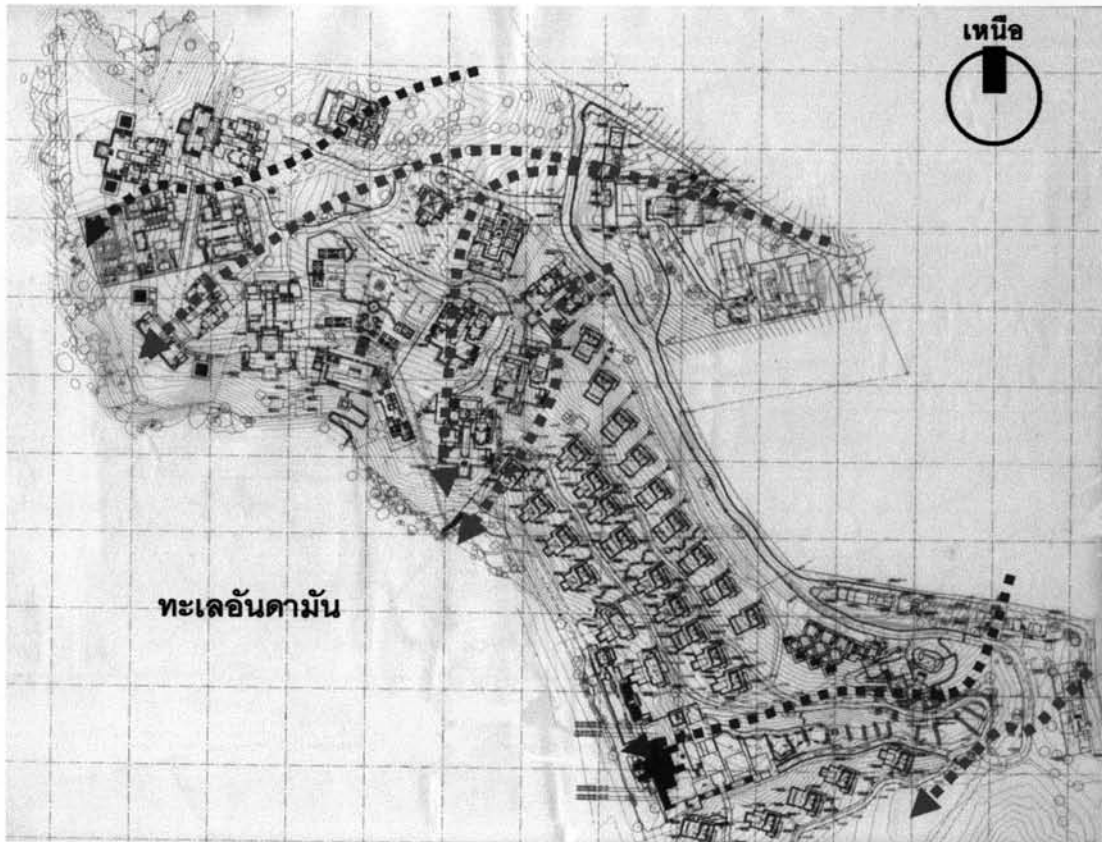
บทที่ 5

กรณีศึกษาและการวิเคราะห์

5.1 วิเคราะห์การวางผังบริเวณ TRISARA RESORT & SPA, จังหวัดภูเก็ต

เป็นโครงการเอกชนเชิงพาณิชย์ที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดภูเก็ต เปิดใช้ในปี พ.ศ. 2547 ประกอบด้วยส่วนโรงแรม 18 ห้องพัก เนื้อที่ทั้งหมด 117 ตารางเมตร, บ้านพักอาศัยส่วนตัว 22 หลัง เนื้อที่ทั้งหมด 240 ตารางเมตร ที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ป่าเขตร้อนเหนืออ่าวส่วนตัวที่สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของทะเลอันดามัน ความกว้างของพื้นที่ส่วนที่ติดกับทะเลอันดามันกว้างประมาณ 1.2 กิโลเมตร ประกอบด้วยหาดทราย ความกว้างหน้าหาดประมาณ 400 เมตร ส่วนที่เหลือเป็นโขดหิน ความต่างระดับของจุดต่ำสุดบริเวณหน้าและจุดสูงสุดของพื้นที่ ต่างกัน 85 เมตร

5.1.1 วิเคราะห์ทางน้ำธรรมชาติและสันเขา

รูปที่ 5.1 แสดงแนวสันเขาและทางระบายน้ำธรรมชาติบนพื้นที่ตั้งโครงการ

สัญลักษณ์

แนวสันเขา

ทางน้ำธรรมชาติ

- ตำแหน่งโรงบำบัดน้ำเสียวางอยู่ด้านบน เพื่อรวบรวมน้ำเสียซึ่งสามารถใช้รดน้ำต้นไม้หรือระบายออกสู่ถนนด้านบน นอกจากนี้ตำแหน่งการวางส่วนบำบัดด้านบนยังช่วยรักษาทัศนียภาพริมทะเลซึ่งมีคุณค่าและราคาแพง

- ตำแหน่งส่วนกีฬาวางอยู่ในส่วนที่มีความลาดชันน้อย 5-8% และวางในตำแหน่งที่ส่วนบ้านพักและส่วนโรงแรมสามารถเดินถึงได้ในระยะทางเท่าๆ กัน และสั้น

- ตำแหน่งของส่วนบริการถูกวางอยู่ในส่วนที่มีสันเขาดบังไม่ให้สามารถเห็นได้จากส่วนบ้านพักและโรงแรมได้

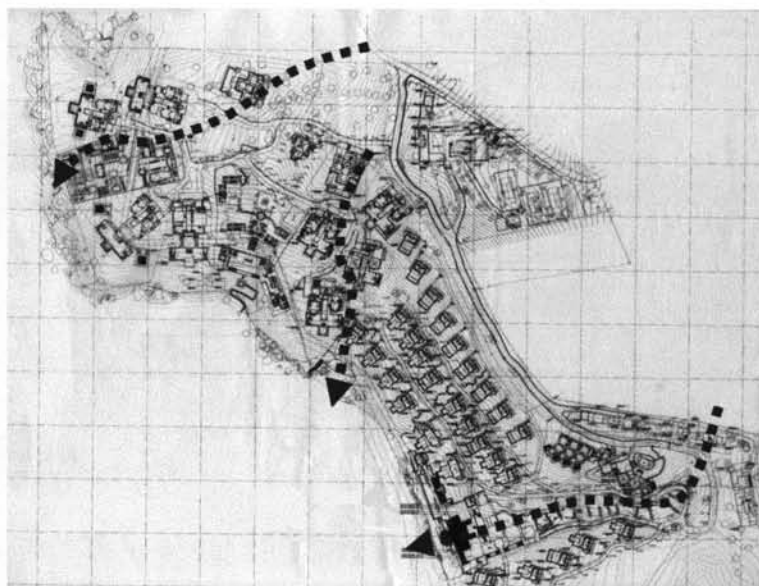
- ทางน้ำธรรมชาติถูกเสริมความสวยงามให้กลายเป็นน้ำตกภายในโครงการที่มีส่วนโรงแรมและร้านอาหาร SPA ส่วนต้อนรับของโรงแรม ล้อมรอบ

- ตำแหน่งอาคารวางเชื่อมกันเพื่อให้ได้รับวิวของทะเลอันดามันได้ทุกหลัง

- ตำแหน่งของส่วนบ้านพักและโรงแรม มีแนวสันเขากั้นระหว่างทั้งสองกิจกรรม เพื่อแบ่งแยกความเป็นส่วนตัวของแต่ละพื้นที่

- จุดที่มีความลาดชันมากจะไม่ปรับระดับ แต่ใช้การยกโครงสร้างอาคาร

5.1.2 วิเคราะห์การระบายน้ำ มีดังนี้

สัญลักษณ์

ทางน้ำธรรมชาติ

รูปที่ 5.2 แสดงเส้นทางน้ำธรรมชาติในพื้นที่

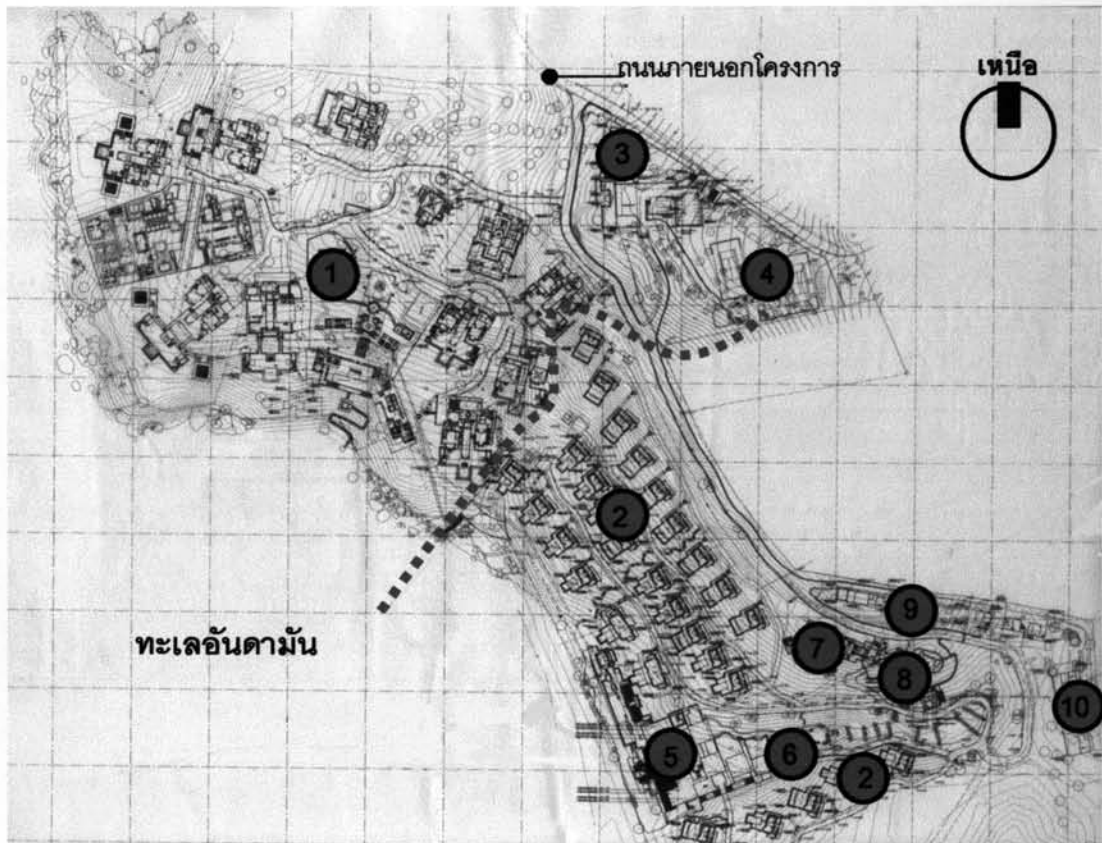
- รักษาทางน้ำธรรมชาติเดิมไว้ เสริมความสวยงามให้ทางน้ำเดิมเพิ่มจุดเด่นให้กับบริเวณโรงแรม และร้านอาหาร

- ทางน้ำบางส่วนผ่านตัวอาคาร แก้ไขด้วยการยกตัวอาคารขึ้น

- ทางระบายน้ำที่สร้างขึ้นใหม่วางตามแนวถนนและแนวอาคาร

- ระบบระบายเป็นระบบระบายน้ำผิวดินที่ง่ายต่อการดูแลรักษา ก่อสร้างง่าย ไม่
ต้องปรับพื้นที่มาก

5.1.3 วิเคราะห์การใช้ประโยชน์ที่ดิน ประกอบด้วยพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

รูปที่ 5.3 แสดงพื้นที่การใช้งานของ TRISARA RESORT

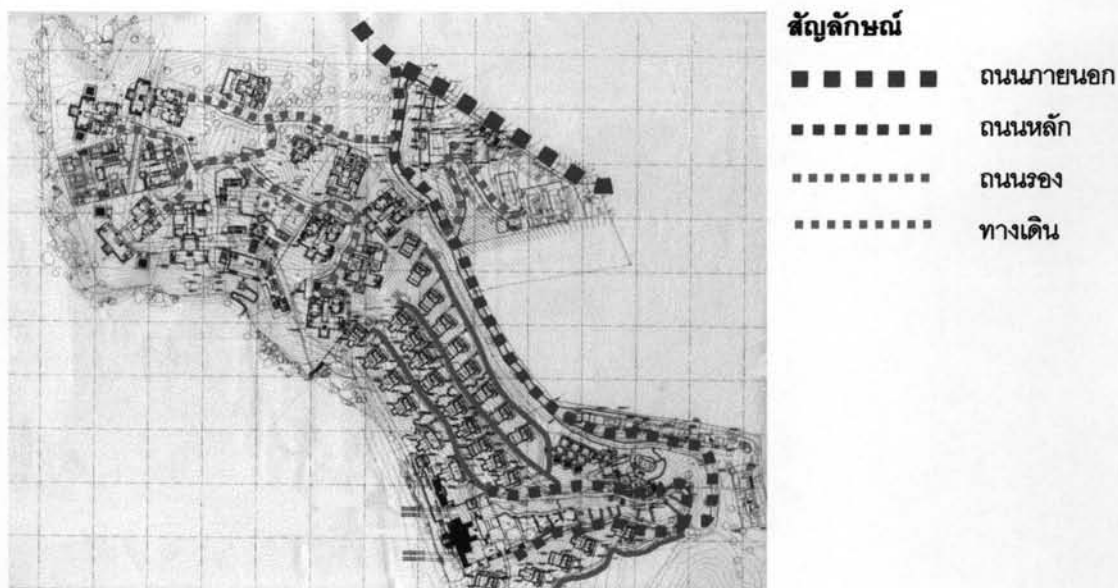
สัญลักษณ์

1. Residential Villas	6. Waterfall
2. Hotel	7. Spa
3. Waste Treatment	8. Lobby & Check in Area
4. Sports	9. Mechanical Area
5. Beach Front Restaurant	10. Staff Housing

5.1.4 วิเคราะห์การปรับระดับ มีดังนี้

- มีการปรับระดับน้อย เน้นการวางอาคารแบบยกโครงสร้าง แนวถนนได้ระดับกับ
ความลาดชัน

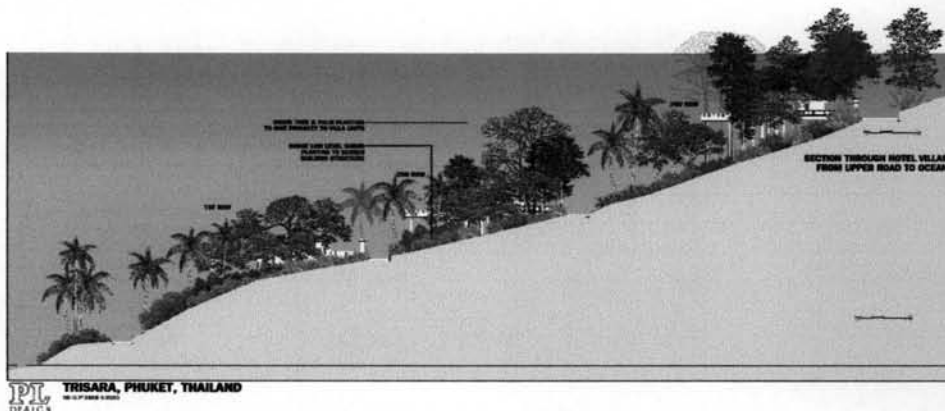
5.1.5 วิเคราะห์เส้นทางสัญจร มีดังนี้

รูปที่ 5.4 แสดงการแบ่งระดับเส้นทางสัญจรของโครงการ

- เส้นทางสัญจรหลักที่มีขนาดใหญ่จะวางตำแหน่งอยู่รอบนอกของเขตที่ดินเพื่อการเข้าถึงและสำหรับบริการเท่านั้น
- เส้นทางรองในพื้นที่ที่ถูกวางในส่วนบ้านพักอาศัยเนื่องจากมีความลาดชันไม่มาก ประมาณ 8-15% เป็นเส้นทางเพื่อใช้สัญจรภายใน มีการใช้งานไม่ถี่เนื่องจากจำนวนบ้านมีน้อย เส้นทางมีขนาดเล็กกว่าเส้นทางหลักสามารถเข้าถึงบ้านพักได้ ทำให้ความเร็วที่ใช้บนพื้นที่ช้าลง
- ทางสัญจรรถไต่ตามแนวระดับทำให้ไม่ลาดชันเกินไป
- เส้นทางเดินวางอยู่ในส่วนโรงแรมลักษณะวางตามแนวเส้นระดับ ทำให้ไม่มีความลาดชัน ทำให้สามารถเดินได้ไม่เหนื่อย
- การวางทางเดินซึ่งมีลักษณะเส้นทางขนาดเล็ก ทำให้ไม่รู้สึกว้าแหว่งพื้นที่ออกจากกัน
- เน้นการสัญจรภายในส่วนโรงแรมเป็นทางเดินต่างระดับ ปิดมุมมองด้วยต้นไม้ที่มีความหนาแน่นต่างกัน ระดับต่ำกว่าต้นไม้จะเบาบางเพื่อไม่ให้บังมุมมองของอาคารที่อยู่ระดับสูงกว่า
- เส้นทางเดินใช้ต่อเนื่องจากถนนรองไปยังที่พักส่วนโรงแรม
- เส้นทางถนนรองเชื่อมต่อกับถนนหลักในโครงการเข้าสู่ส่วนบ้านพักส่วนตัวและสวนกิจกรรมกีฬา

- เส้นทางถนนรองนอกจากทำหน้าที่เป็นแกนถนนหลักภายในโครงการยังใช้เป็นทางบริการไปถึงสวนโรงแรมด้วย

รูปที่ 5.5 รูปตัดแสดงระดับความหนาแน่นของต้นไม้และแสดงตำแหน่งของกิจกรรม

5.1.5 วิเคราะห์การออกแบบทัศนียภาพ มีดังนี้

รูปที่ 5.6

รูปที่ 5.7

- รูปที่ 5.6 การใช้พืชพันธุ์ปลูกคลุมแนวกำแพงกันดินทำให้อุณหภูมิกับธรรมชาติ
- รูปที่ 5.7 แนวกำแพงกันดินถูกนำมาใช้ในบริเวณที่มีการตัดพื้นที่เพื่อป้องกันดิน

ส่วนหน้าพังทลาย

รูปที่ 5.8

รูปที่ 5.9

- รูปที่ 5.8 แสดงพืชที่คลุมดินในสวนที่มีความลาดชันมากช่วยป้องกันการกัดกร่อนพังทลายของพื้นที่ได้และยังสวยงามเป็นธรรมชาติด้วย

- รูปที่ 5.9 แสดงทางเดินที่มีการไต่ระดับคดเคี้ยวบนความลาดชัน และเน้นใช้พืชคลุมดินมากกว่าการใช้โครงสร้างในการป้องกันความลาดชันของพื้นที่ เพื่อรักษาสภาพเดิมของภูมิประเทศให้ดูเป็นธรรมชาติมากที่สุด เน้นใช้พืชพื้นถิ่น

รูปที่ 5.10

รูปที่ 5.11

- รูปที่ 5.10 แสดงทางเดินที่เปิดให้มีพื้นที่เปิดโล่งให้น้ำซึมผ่านลงดินได้มากเพื่อลดปริมาณน้ำผิวดินนอกจากนี้ พืชคลุมดินจะช่วยลดอัตราการไหลของน้ำ

- รูปที่ 5.11 แสดงรอยร่องน้ำที่อยู่ใต้อาคาร ซึ่งไม่ได้มีการป้องกันใต้อาคารอาจทำให้เกิดการกัดกร่อนมากขึ้นได้ ซึ่งการป้องกันด้วยพืชอาจไม่ได้ผลเพราะ พืชเจริญเติบโตไม่ได้ เพราะไม่ได้รับแสง

รูปที่ 5.12

รูปที่ 5.13

- รูปที่ 5.12 แสดงมุมมองจากอาคารด้านบนของสวนที่มีความลาดชันมากเพราะพื้นที่ด้านล่างมีความหนาแน่นของต้นไม้ไม่เพียงพอ

- รูปที่ 5.13 แสดงมุมมองของส่วนบ้านพักเป็นมุมมองแบบกรองผ่านแนวต้นไม้ แสดงความเป็นส่วนตัวได้มากกว่าส่วนโรงแรม นอกจากนี้ต้นไม้ขนาดใหญ่จำนวนมากแสดงให้เห็นการเก็บรักษาต้นไม้เดิมไว้มาก

5.1.6 สรุปการวิเคราะห์โครงการ TRISARA RESORT & SPA

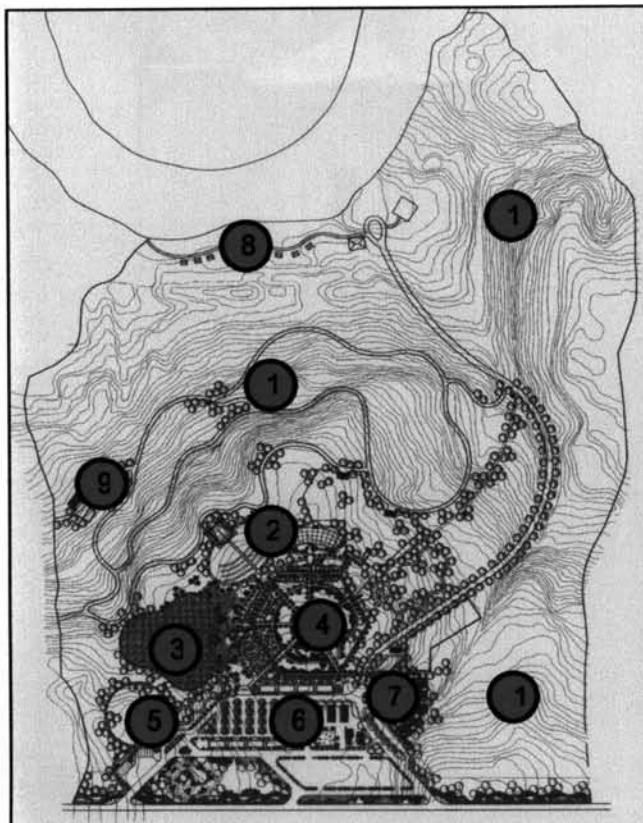

รูปที่ 5.14 แสดงรูปทางอากาศของโครงการ

- เน้นการวางกิจกรรมและองค์ประกอบต่างๆ ไปตามสภาพพื้นที่โดยมีการปรับระดับพื้นดินน้อยเน้นการปรับที่ตำแหน่งกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง
- เน้นรักษาความเป็นธรรมชาติและสภาพของพื้นที่เดิม เก็บต้นไม้เดิมให้มากที่สุด
- นำทรัพยากรที่มีอยู่เดิม ส่งเสริมให้เกิดความสวยงาม เช่น ทางน้ำธรรมชาติที่ตกแต่งเป็นน้ำตก ใช้ความเป็นภูเขาและเขาสร้างเสริมเอกลักษณ์ของโครงการ
- ใช้สภาพภูมิประเทศสร้างความเป็นสัดส่วนความเป็นส่วนตัวโดยใช้ทั้งระดับความสูงที่ต่างกันและแนวสันเขาเป็นตัวแบ่งในการปิดบังกัน
- ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อม เช่น การใช้พืชพื้นถิ่น เป็นต้น

5.2 วิเคราะห์การวางผังบริเวณ สวนป่าเขากระยาง, จังหวัดพิษณุโลก

เป็นโครงการของรัฐบาล พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่า ประกอบด้วย พื้นที่แนวป่า กลุ่มอาคารบริการ ส่วนเพาะเลี้ยงกล้าไม้

สัญลักษณ์

1. ส่วนศึกษาและอนุรักษณ์แนวป่า
2. เวทีการแสดงและนันทนาการ
3. บ่อเก็บน้ำ
4. สวนตกแต่ง
5. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
6. ที่จอดรถ
7. ที่พักและร้านอาหาร
8. บ้านพักหลังเดี่ยว
9. พื้นที่เพาะเลี้ยงต้นไม้ม

รูปที่ 5.15 แสดงพื้นที่การใช้งานของโครงการ

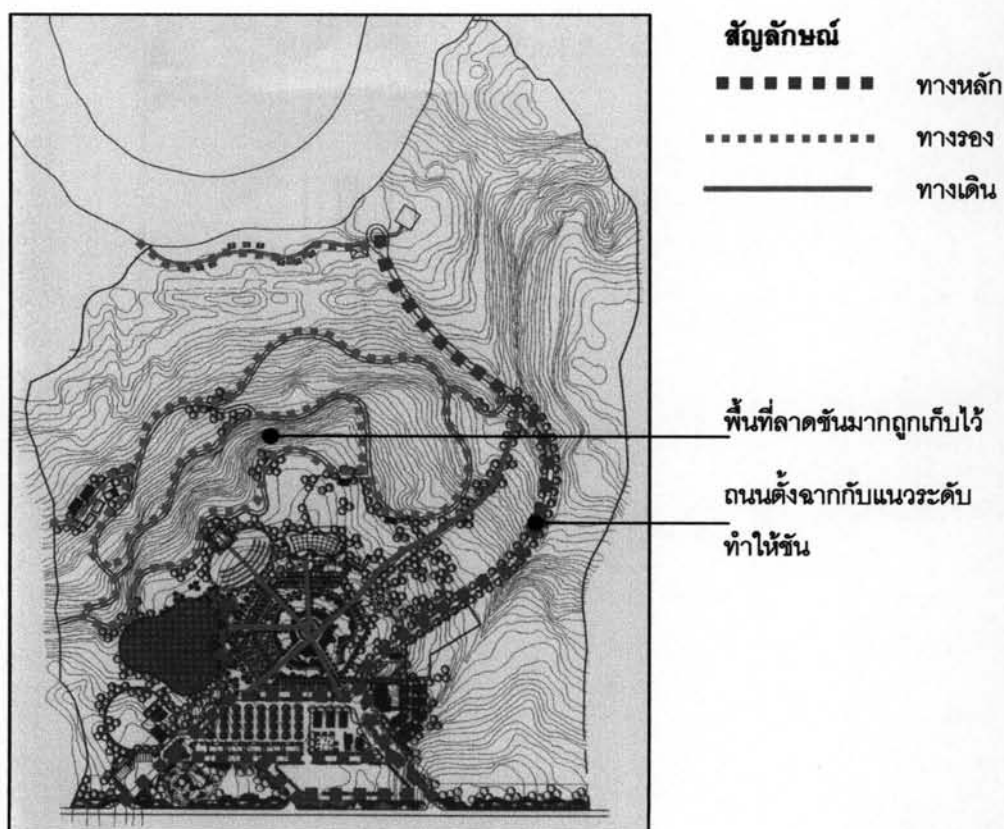
5.2.1 วิเคราะห์การใช้ประโยชน์ที่ดิน ประกอบด้วยพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- การใช้พื้นที่เน้นใช้อยู่บนแนวเนินเขาในบริเวณที่ไม่ลาดชัน 5-10% ทำให้ไม่ต้องมีการปรับพื้นที่มากในการก่อสร้างสำหรับ อาคาร ที่จอดรถ
- กลุ่มอาคารวางตัวเกาะกันเป็นกลุ่ม ใกล้กับถนนหน้าโครงการทำให้การวางแนวถนนสั้น มีแนวป่าล้อมรอบเพื่อรักษาความเป็นธรรมชาติ
- ใช้ลักษณะการวางผังผสมกัน 2 รูปแบบระหว่างแบบวางตามรูปทรงแผ่นผสมกับแบบกระจายจากจุดศูนย์กลางซึ่งบริเวณของจุดศูนย์กลางที่เน้นเป็นสวนจัดตกแต่งขึ้นมาใหม่
- ตำแหน่งของบ่อเก็บน้ำจัดวางในตำแหน่งที่เป็นแนวร่องน้ำธรรมชาติเมื่อมีฝนตกน้ำก็จะรวมมาไหลลงได้ สามารถนำน้ำไปใช้รดน้ำต้นไม้ได้ เป็นพื้นที่บ่อดักตะกอนได้
- เรือนเพาะเลี้ยงต้นวางอยู่ในที่มีความลาดชันมาก ทำให้ต้องมีการปรับพื้นที่เพื่อสร้างอาคาร ตำแหน่งที่ตั้งอยู่ด้านในพื้นที่ทำให้ต้องมีการตัดถนนขนาดเล็กเข้าไปด้วย

- บ้านพักหลังเดี่ยวอยู่ในตำแหน่งใกล้กับแม่น้ำด้านในสุดของพื้นที่ รับวิวจากแม่น้ำได้ มีความสงบเป็นส่วนตัว
- ตำแหน่งของสวนบริการนักท่องเที่ยวและที่พักและร้านอาหารวางในจุดที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกในการติดต่อ
- ที่พักและร้านอาหารวางในจุดที่ใกล้แนวท่างน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่สามารถรับวิวของท่างน้ำได้
- ด้านหน้าที่จอดรถมีระยะเว้นเป็นสวน เพื่อบังสายตาที่จอดรถจากถนนนอกโครงการที่มองเข้ามาในพื้นที่
- พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 15% ถูกเก็บรักษาเป็นพื้นที่สวนป่า

5.2.2 วิเคราะห์เส้นทางสัญจร มีดังนี้

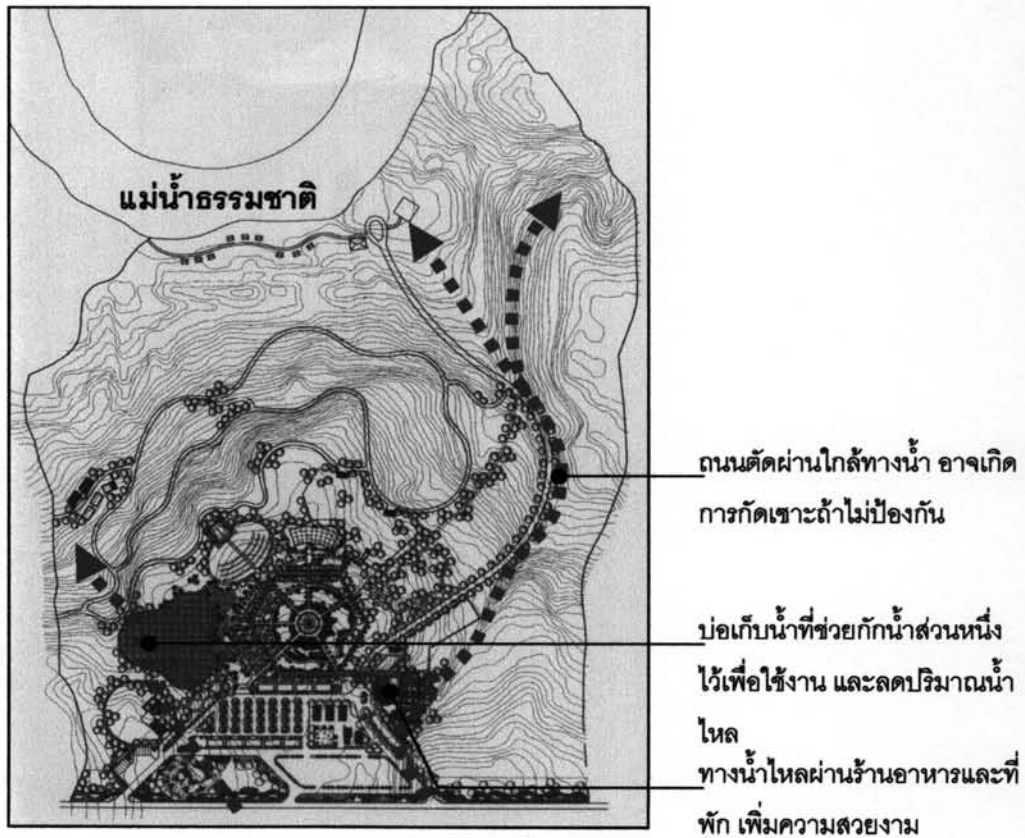
รูปที่ 5.16 แสดงเส้นทางสัญจรภายในโครงการ

- เส้นทางรถขนาดใหญ่วางตัวไต่ระดับไปตามแนวระดับของพื้นที่ ส่วนที่ชันมากที่สุดของถนน 20-25% วางตัวไปถึงด้านในสุดของพื้นที่ แล้วมีถนนรองขนาดเล็กแยกตัวไปสู่บ้านพักหลังเดี่ยวและเข้าไปสู่พื้นที่สวนป่าและเรือนเพาะเลี้ยงต้นไม้

- เส้นทางเดินวางกระจุกอยู่ส่วนกลางของกลุ่มสิ่งก่อสร้างเป็นระยะทางสั้นๆ และเชื่อมกับเส้นทางรถหลักเป็นระยะทางไกล จึงมีการวางแนวต้นไม้ริมทางเดินทั้งสองข้างเพื่อให้ร่มเงา

- ถนนที่ตัดผ่านพื้นที่ที่มีความลาดมากมีลักษณะวางขนานไปกับแนวระดับทำให้ความลาดชันของถนนค่อยๆ ลดหลั่นทำให้ไม่เกิดความลำบากในการสัญจร

5.2.3 วิเคราะห์การระบายน้ำ มีดังนี้

รูปที่ 5.17 แสดงเส้นทางน้ำธรรมชาติในพื้นที่

- เน้นการใช้ประโยชน์ด้านวิวจากทางน้ำที่ผ่านเข้าไปในพื้นที่ ด้วยการเก็บรักษาสภาพเดิมของทางน้ำไว้ โดยปรับที่ตั้งของอาคารเข้าไปใกล้ทางน้ำ

5.2.4 วิเคราะห์การปรับระดับ มีดังนี้

- ส่วนใหญ่จะมีการปรับมากในส่วนเส้นทางสัญจรที่มีการตัดผ่านในจุดที่มีความลาดชัน และมีระยะทางของเส้นทางไกล เนื่องจากพื้นที่มีขนาดใหญ่

- การปรับระดับเพื่อวางสิ่งก่อสร้างไม่มากนัก เพราะตำแหน่งของกิจกรรมวางอยู่บนพื้นที่ไม่ลาดชันมาก

5.2.5 วิเคราะห์การออกแบบทัศนียภาพ มีดังนี้

รูปที่ 5.18

รูปที่ 5.19

- รูปที่ 5.18 แสดงมุมมองจากที่ต่ำสู่อาคารในพื้นที่ ซึ่งตำแหน่งอาคารวางอยู่หลังแนวต้นไม้ทำให้สิ่งก่อสร้างกลมกลืนกับธรรมชาติ มีความเป็นส่วนตัว สร้างความร่มรื่นให้อาคาร

- รูปที่ 5.19 แสดงการวางสิ่งก่อสร้างอยู่หลังแนวต้นไม้เดิมในพื้นที่ทำให้ได้มุมมองที่ลอดผ่านไปตามช่องของต้นไม้ และลักษณะต้นไม้หรือพืชคลุมดินยังช่วยรักษาความสวยงามให้กับตลิ่งให้เกิดความเป็นสวยงามเป็นธรรมชาติด้วย

รูปที่ 5.20

รูปที่ 5.21

- รูปที่ 5.20 การเก็บต้นไม้กับพื้นที่ลาดชัน ทำให้เกิดความเป็นธรรมชาติสวยงาม ทั้งยังมีประสิทธิภาพมากในการรักษาปกป้องพื้นที่ลาดชัน

- รูปที่ 5.21 ถนนที่มีแนวต้นไม้ปกคลุมช่วยให้เกิดเส้นทางสายตาไปยังที่หมาย และยังสร้างความร่มรื่นน่าสนใจให้กับโครงการ

5.2.6 สรุปการวิเคราะห์โครงการ สวนป่าเขากระยาง, จังหวัดพิษณุโลก

- มีลักษณะวางอาคารเป็นกลุ่มไม่กระจายเต็มพื้นที่
- เว้นพื้นที่ส่วนที่มีความลาดชันเป็นพื้นที่สงวนรักษาให้คงสภาพเดิม
- มีการตัดเส้นทางเพื่อใช้งานเท่าที่จำเป็น และสั้นที่สุด
- ขนาดเส้นทางที่ผ่านเขาริมพื้นที่ที่สงวนไว้ มีขนาดเล็กเพื่อลดการรบกวนพื้นที่
- ในพื้นที่ที่เป็นที่ราบ สามารถสร้างกิจกรรมและสิ่งก่อสร้างได้อย่างเต็มที่

สรุปการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาการวางผังบริเวณ

1. บนพื้นที่ลาดชันไม่จำเป็นต้องมีประโยชน์ใช้งานเต็มพื้นที่ ใช้การวางผังแบบรวมกลุ่มกัน ทำให้เปิดพื้นที่เพื่อการก่อสร้างเฉพาะบริเวณ ไม่รบกวนบริเวณอื่น
2. การเก็บรักษาพืชพันธุ์เดิมไม่ว่าจะเป็นไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ไม้คลุมดินเป็นการช่วยรักษาสภาพพื้นที่ได้ดีที่สุด นอกจากนี้ยังช่วยไม่ให้เกิดปัญหาการกัดกร่อนและพังทลายอีกด้วย
3. การเก็บรักษาต้นไม้เดิมช่วยด้านทัศนียภาพ เช่น ต้นไม้เดิมหน้าแนวความลาดชันให้ปกคลุมพื้นที่ลาดชันและป้องกันผลกระทบทางสายตาที่เกิดนอกพื้นที่ จากการมองเห็นพื้นที่ด้วยการถอยหลังสิ่งก่อสร้างให้มาอยู่หลังแนวต้นไม้สูงให้ต้นไม้บังอาคาร
4. ควรศึกษาเส้นทางในการทำถนนบนพื้นที่ลาดชัน เพื่อให้เกิดผลกระทบกับโครงสร้างเดิมของพื้นที่มากที่สุด แต่สามารถใช้ประโยชน์มากที่สุด เช่นตัดถนนให้สั้นที่สุด, ทำถนนให้แคบที่สุด, ทำถนนขนานกับเส้นระดับ
5. การปรับการออกแบบสถาปัตยกรรม ช่วยลดการปรับพื้นที่ เช่น การทำเสายกลอย
6. การวางผังบนพื้นที่ลาดชัน มีโอกาสสร้างความน่าสนใจและความพิเศษด้านทิวทัศน์ได้
7. จำเป็นต้องมีการออกแบบระบบระบายน้ำฝนพร้อมไปกับการวางผัง
8. ภูมิประเทศ ช่วยแบ่งแยกการใช้สอยและการมองเห็นได้ เช่น ระดับความสูงที่แตกต่างกัน, แนวสันเขา เป็นต้น